

Edini slovenski dnevnik v
Zjednjene državah.
Imaja vsak dan izvzemši
nedelj in praznik.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenic daily
in the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 10. — ŠTEV. 10.

NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 13, 1909. — SREDA, 13. PROSINCA, 1909.

VOLUME XVII. — LETNIK XVII.

Morilec Carmichael priznal svoj zločin.

DUHOVEN CARMICHAEL V MI-
CHIGANU JE OSTAVIL
PISSMO, V KTEREM
PRIZNAVA U-
MOR.

IN novajem času je pisaril razne ro-
paške romane in je naj-
brže blazen.

— ŠTEV V CERKVI.

razburjen, da sem se pričel potiti. Potem sem se pripognil, da pogledam prihaja li kak človek po cesti. On se je pa pričel smejati in v njegovem rokavu sem opazil neko orožje. Za orožje sem takoj zgrabil in ga vprašal, kaj namerava s tem orožjem. Iz rokava je potem prinesel dva noža. Pričel sem se umikati toda on se je v vsakej roki z jednim nožem meni bližal. Ko sem prišel do prižnice, sem vrgel nanj sekirico, s ktero sem ga zadel, tako da je padel, in potem sem skušal iti memo njega. I-ti tem je pa prijet mojo nogo in me vrgel na tla. Pričel se je boj na življenje in smrt. K sreči sem si lahko prilastil sekiro, s ktero sem potem po njem toliko časa tolkel, dokler je gibal. Njegovo truplo sem razkosal in dejal vsak komad posebej v peč, kamor sem dejal tudi obliko, ki je bila vse kravata. Potem sem se peljal s konjem do Funella, kjer sem po zopet obrnil. Moja sukna je zakrila kravate sledove in v Chicago sem si kupil novo obleko. Dasirovno sem detektivom ušeš, sem se naveličal še dalje skrivali se. Ako dobite to pismo in ako sem še pri življenu, potem pride in me priimite, kajti daleč od Carthage ne budem. J. H. Carmichael."

Nemški lopovi.

Oropali Mrs. Semming.

DVA LOPOVA STA PRIŠLA V
STANOVANJE LASTNIKA
TISKARNE NA STA-
TEN ISLANDU.

Žensko sta nevarno ranila, in odne-
sla mnogo dragocenosti.

LOPOVI ODNESLI PETE.

Dva sirova maloprične sta si včeraj izbrala za žrtev gospo Hermine Semming, sopruge bogatega lastnika tiskarne Otto Semming, stanovanjega na 5. Ave, Manhattana. Gospo so napali v njenem elegantnem stanovanju na Stapleton Heights, Staten Island, lopovi, kteri so bili očividno Nemci in jo na najkratkejši način obdelali.

Včeraj popoldne sta prišla dva elegantno oblečena mlada moža v to hišo in to baš ob času, ko služnici ni bilo doma, in sta oferirala zelo po ceni živilne stroje. Gospa je bila s to ponudbo zadovoljna, in počíkala je tva moža, da prideta bližje. Komaj pa sta bila lopova notri, ko se že eden njuj zadere na njeno, da takoj izroči vse vrednosti in ves denar, kar ga ima v hiši. Gospa je zaklicala na pomoč, na kar jo eden razbojniv zgrabi za vrat in jo pričel daviti. Gospa je pa klubj njenim 50 letim že preeej močna žena in branila se je krepko. Tu zakliče svojemu v sosednjem sobi skajočevo tovarišu v nemškem jeziku: "Z gospo no bom sam gotov!"

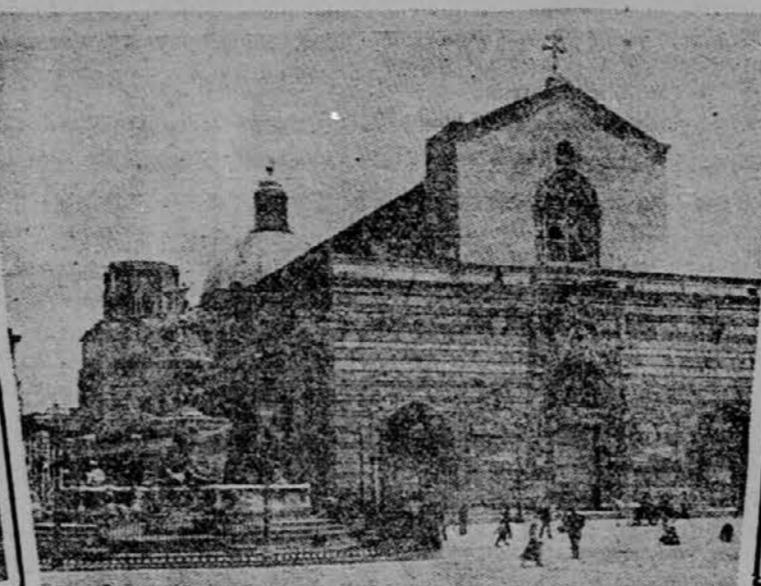
Druži razbojnici pride s sekiram in tolka sta tak dolgo po zje, dobler se je nezavestna zgrudila na tla. Črepine njenih očal sta ji z udarev tolka v čelo. Nato sta lopova lopova svojo žrtev, ktero sta držala za mrtvo, v oblačilno sobo, ktero sta od zunaj zaklenila. Na to sta preisala celo hišo. Ugrabila sta dve zlati urci, dragulje vrednih \$350.00, in \$3.00 gotovega denarja. Nista pa opazila \$300.00 gotovine, ktera je ležala v omari.

"Nekoč v Adairu, je prišel iz svoje hiše oblečen le v hlače in srajco in tedaj me je prisilil, da sem korakal po rešilih. Ves čas sem se bal, kakor dete. Ko se je z menoj menil gleda svoje poroke, mi je dejal, da moram tudi v Port Huron, kjer ga budem našel med imenovanim krajem in cerkvijo. Jaz sem v resnicu misli, da se namerava očeniti, ko sem ga na cesti našel, je bil sam, in jaz sem se zoper prizel bat. Potoljal me pa je s tem, da mi je dejal, da bodo ostali svetje prišli z vozom. Ko sveta prišla v cerkev, sem hotel prizgati svetilko, toda on mi je dejal, da tegu ne smem storiti, dokler oni ne pridejo. Uzkal mi pa je, naj napravim raje nekoliko ognja. Potem sem odšel vun in sem mu dal les skozi okno. Potem mi je ukazal, da ne smem priti skozi vrata v cerkev, ker je sijal mesec in tako sem moral priti v cerkev skozi okno. Potem sveta nekaj časa čakala, dokler ni dejal: "Čakajte, itak nima smisla, kajti svetje itak se pridejo." Vse del se je tako, da je sijaj ognja sijal na njegove oči, ki se bile strašne in polastiila se so me čudna čvrstva. Ko sem ga vprašal, čemu me vleče za nos, mi je dejal, da se je hotel nekoliko načarliti, ker nasilno duhovni, da sme zelo noci, valed česar gledamo na druge ljudi nekako prezirljivo. Vsled tega je sklenil meni pokazati, kaj ima, da namore potem to tudi na drugih ljudeh poskusiti. Potem je govoril: "Ako redem, dvignite vašo desno roko krvilje, se roka že dvigne, vidite in te niso sanje." Čutil sem, da se moja desnica dvignila, ne da bi to storil jas s svojo voljo. Potem je dejal: "Ako redem denite vašo desno dol, gre roka dol", in tudi to sem sklene storil. Potem sem tako

Slike iz okraja zadnjega potresa v Italiji.

1

1. Glavna cerkev v Messini (sedaj razdejana). — 2. Vhod v grški tempelj v Taormini. — 3. Ulica v Castrogiovanni.

4. Mestna vrata v mestecu Randazzo, ki je tudi deloma razdejano.

Nad sto mrtvih.

Tillmanov odgovor predsedniku Rooseveltu.

TEKOM TREH TEDNOV SE JE
VČERAJ PRIPETILA ŽE
DRUGA KATASTROFA
V PREMOGOVEM

ROVU.

V rovu Lich Branch, Va., se je pri-
petila razstrelba plinov.

ROV V PLAMENU.

Bluefield, W. Va., 13. jan. V pre-
mogovem rovu Lich Branch pri
Switchbacku, kakih 20 milij daleč od
tukaj, se je pripetila včeraj zjutraj
ob 8:20 grozna razstrelba plinov in
tem povodom je bilo nad sto premogarjev
na mestu ubitih. Število žrtev je najbrže izdatno večje, kajti
se je pripetila razstrelba, je bilo
v rovu kakih 300 premogarjev, tako
da dosedaj še ni bilo mogoče dogmati
natančno število žrtev. Ker vlad
v rovu nepopisna vročina, rešilnemu
moštvo do poludneve še ni bilo mo-
gelo priti v rov. Po razstrelbi je
nastal v rovu požar. Uradniki pre-
mogove družbe nečejo naznaniti, kaj
se je pripetila razstrelba, vse-
kako slabše, kakov je javnost priča-
kovala. Ker je Tillman naznanil, da
bode odgovorji javno na predsedni-
kove napade in očitanka, je prišlo v
senat toliko ljudi, kolikor je bilo
sploh prostora na razpolago. Seja
se je pričela opoludno, mesto ob
10:45, kakor običajno. Vsi sedeži so
bili takoj zasedeni in v par minutah
ni bilo ni jednega več na razpolago.

Washington, 12. jan. "Veliki" senator iz South Caroline, Benjamin Tillman, je priredil senatu in poslušcem premalo veselja, kajti v svojem odgovoru na predsednikova očitanka glede varanja z zapadnimi
zemljišči je odgovoril le slabo, vse-
kako slabše, kakov je javnost priča-
kovala. Ker je Tillman naznanil, da
bode odgovorji javno na predsedni-
kove napade in očitanka, je prišlo v
senat toliko ljudi, kolikor je bilo
sploh prostora na razpolago. Seja
se je pričela opoludno, mesto ob
10:45, kakor običajno. Vsi sedeži so
bili takoj zasedeni in v par minutah
ni bilo ni jednega več na razpolago.

V istem rovu se je pripetila tudi
dne 28. decembra razstrelba in tedaj
je moralno umrli 50 premogarjev.

Vzroka prve razstrelbe dosedaj še

niso mogli dognati. Zadnje truplo
prve razstrelbe so našli še minoli-
petek.

Wheeling, W. Va., 13. jan. V pre-

mogovem rovu Lich Branch je bilo

sedaj ubitih baje 105 premogarjev.

Nadaljnji sto premogarjev je v ne-

kem drugem oddelku istega rova in

baje ti so še pri življenu, dasiravno

rešilnemu moštvo ni mogoče priti do njih.

Med drugim je dejal, da je pred-

sednik postopal proti senatu in proti

nemu nekrekino, ker je javnosti

preje izročil njegova (Tillmanova)

pisma, predno jih je postal senatu.

Na ta način je hotel napraviti pred-

sednik nekak predsednik proti Till-
manu, kajti Tillmanu ni bilo moge-

sti isti dan odgovoriti, ko ga je pred-

sednik napadel. Predsednik je oti-

tal Tillmanu, da je legal in da je

sovo senatorsko čast zlorabil v za-

sebne koristi s tem, da bi si na za-

padu pridobil potom nekterih korpo-

racij vladina zemljišča. Vse to je

več nego leto dni.

Ostavil lepo premoženje.

Chicago, Ill., 12. jan. Včeraj so
cenili uradni cilinci zapuščino pokoj-
nega Marshall Fielda na velikansko
svoto \$83,450,032. Cenitev njegovega
velikanskoga posestva je trajala

predsednik vedel že v minoleju ju-
niju, toda čakal je do sedaj, ko se
mu je nudila najugodnejša prilika za
napad. Končno je Tillman v svojem
govoru tudi izjavil, da ga predsednik
že več let sovraži, vsled česar ga je
moral Tillman tekmo zadnjih let v
raznih govorih in ob raznih prilikah
napadati. Predsednik Roosevelt je
torej vedno čakal na priliko, da se
Tillmanu osveti.

Tillman je v svojem govoru tudi
pričal, da je v resnicu nameraval
kupiti razna zapadna zemljišča, toda
ko je zvedel, da je prišlo na zapadu
do velikih prevar, je vse te namer-
opeustil.

Tillman je v svojem govoru tudi
pričal, da je v resnicu nameraval
kupiti razna zapadna zemljišča, toda
ko je zvedel, da je prišlo na zapadu
do velikih prevar, je vse te namer-
opeustil.

Za Tafta in Shermana.

Albany, N. Y., 12. jan. Včeraj se je
je tukaj vrnil s sej kolegija elektorjev
drave New York, in tem povodom
je bilo oddanih 39 elektoralnih

glasov dozvez New York za Tafta
kot predsednika in Shermana kot
podpredsednika naše republike. Oba

izvoljeni kandidati so o tem poten-
irudnici obvestili. Elektor Louis E.
Waldman je priredil ostalim voli-
cem po končnih volitvah banket,

ktereju je prisostvoval tudi gover-
ner Hughes.

Naslednji 15. jan. se bude vršila tukaj
prva sej občinskega sveta, ktereju
bodo prisostvovali naravnole le oni ob-
činski svetniki, ki so ostali še pri
življenu. Tem povodom bodo na
mesto ubitih uradnikov izvoljeni nove.

Napolej, 12. jan. Tukaj vlada že
dva dni južni vihar, tako, da parniki
ne morejo v luko in morajo zunaj
luke čakati na boljše vreme.

London, 12. jan. Brzozovna zveza
med Rimom in Londonom postaja
vsaki in slabša, mesto da bi posta-
jala boljša. Od sobote nadalje po-
trebuje brzozavke iz Rima semkaj
čestkorat po 24 ur. Neko brzozavko,
ki je bila naslovljena na nek takoj-
šnji časopis, so v uredništvu sprejeli
še le potem, ko je odpodijeljatelj brzo-
zavke prišel osobno v London.

Križanje cebre z texanskim konjem.

Washington, 12. jan. Ravnatelju
vladinega živinorejskega urada, dr.
Alfonzo Melvinu, se je posrečilo

krizanje cebre z texanskim male-
ga konja, katerga nazivljivo "bus-
ro". Na mladih konjih je še na-
glo opaziti cebrove proge, toda na
ostalem truplu so te proge "skoraj

popolnoma zginole, tako, da jih od-

daleč ni več videti.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

VICTOR VALJAVEC, Secretary.

LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt

Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

This is the first issue for Amerika in
Canada. . . . \$3.00

per year. . . . 1.50

per month. . . . 4.00

per week. . . . 2.00

Europe per year. . . . 4.50

per month. . . . 2.50

per week. . . . 1.75

Europe postpaid, including postage. . . . 1.75

"GLAS NARODA" ishaja vsak dan iz
vsemih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni brez podpisa in osobnosti se ne
nastanejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po
Money Order.

Pri spremembah kraja narodov
primož, da se nam tudi prejšnje
bilavljščice nazzani, da hitreje naj
diamo naslovnik.

Dopisni in pošljatljiv naredite naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, New York City.

Telefon: 4687 Cortlandt.

Ljudsko štetje.

Svoječasno smo poročali, da name
rava urad za ljudsko štetje najeti
4600 posebnih klerkov in uradnikov
za prihodnje ljudsko štetje (1910) in
da so nekteri ljudski zastopniki za
htevali, naj se najame le takci kler
ki, ki so za to delo sposobni in ki
so napravili takozvani civilni izpit.
Kongres je pa ta predlog zavrnil in
posledica temu boda takci, kakor smo
nedavno na tem mestu že povedali:
službo bodo dobili popolnoma ne
zmožni ljudje, oziroma oni, ki so pri
zadnjih volitvah pridobili kakze za
sluge za tega ali onega politika. Ako
to uvažujemo, potem zamoremo biti
uvrjeni, da boda ljudsko štetje v
letu 1910 ravno tako malo zanesljivo,
kakor so bila dosedanja štetja.
Vse nove vsluhene bode dobila
vlada le potom takozvanega "pulla".
Ako bi ljudje, ki bodo dobili pri
vladi službo, imeli dovoljno vzgojo, ta
ko, da se bi bilo že radi tega na nje
zanesti, in ako bi že preje v kakej
službi dokazali, da so vestni, potem
bi bilo naravnoprav vse jedno, so
li napravili civilno skušnjo ali ne.
Ker pa temu ne bodo tako in ker
bodo prišli v urad ljudskega štetja
prav gotovo ljudje zelo površe iz
obrazbe in taki, ki so odvisni v prvej
vrsti od "pulla" raznih politikov,
potem o njih se žedaj ne moremo
pisati drugega, nego, da bodo popol
noma nezanesljivi. Ti ljudje bodo
izvrševali svojo službo vedno le tako,
da se bode njih delo vjemalo z želja
in raznih politikov, nikakor pa z
dejstvi, koja bodo prišla na dan pri
ljudskem štetju.

Da boda ljudsko štetje dokaj po
manjkajoč, je samoučnevo. Delo
pri ljudskem štetju je na prvi pogled
zelo lahko, vendar je pa v praksi
kakor prej zelo težko, tako, da ga za
morejo izvršiti le zvezenci. Ako pa
prido pri tem do pomoč, potem je
vse ljudsko štetje brez vrednosti. V
ostalem se pa pri nas vrši ljudsko
štetje povsem drugače kakor v dru
gih deželah, kjer tukaj priprave za
ljudsko štetje glavno delo. Štetje se
v drugih deželah običajno izvrši te
kom jenjega dneva. Preje pa pre
skrbe vestni državni uradniki vsako
hišo posebej s potrebnimi formulari,
kteri morajo stanovniki vsake hiše
ob določenem dnevu izpolnit. Na
dan ljudskega štetja se imenovani
zopet oddajo in ako niso pravilno iz
pisani, jih uradniki popravijo, tako,
da je vsaka napaka skoraj izključ
na. Pri tem se postopa tako natanč
no, da se oni ljudi, ki se ne javijo
za ljudsko štetje, celo kaznuje. Tako
se doseže, da vsaka država ve, koliko
je število njeno prebivalstva na dan
ljudskega štetja. Tukaj nekako so
kakor rečeno, izključeno.

Pri nas pa seveda temu ni tako,
kakor tako sploh ne more biti. Iz
tega je torej prav ljudko izvajati, da
so poročila o ljudskem štetju polna
napak in da so ravno tako malo za
nesljivo, kakor oni uradniki, ki
oskrbjujejo ljudsko štetje in ki pridejo
v državno službo le na ljubav
nekaterim politikom. Vendar pa šte
tji ljudi pri ljudskem štetju nikako
ni najvažnejša naloga urada za ljud
sko štetje. Čestokrat se namreč ra
bi ljudsko štetje tudi za to, da se
dokaže, da je gospodarski položaj
tako slab, da je treba delavcem zni
žati njihove plače, dočim je resnica
o gospodarskem položaju povsem
drugačna.

Nadalje se pri nas vrši ljudsko
štetje tudi v prid trgovin v sličnih
korporacij, ki vladajo skoraj vse
naš postavljajo. Nagnen trgovcu je,
da se posluži dočim je mogoče
vsi delavci, v katerih so že pričeli
delati. V nevejšem času pa prihaja
vedno več naročil ter se smemo na
dejati, da se nam dobri časi zopet
pred vrat. Toda jaz ne vabim no
benega od prijateljev sem, če pa kie

da se posluži ljudskega štetja dok
že, da so njihovi dobički izdatno
manjši, kakor so v resnici. Vse to
je prav lahko doseči, ako se najame
uradnike, ki niso zanesljivi.

S tem bočemo le dokazati, kako
velike veličasti za ljudsko gospodar
stvo je ljudsko štetje, kajti štetje
nikakor ni igranje s števkami.

In ako nameravamo kapitalisti po
tom ljudskega štetja splošni gospo
darski položaj "pričakati" v takej lu
či, kakor je za nje najbolj ugodno,
potem potrebujemo vsekako veliko
število uradnikov, katerim zamore
le oni, ne pa ljudstvo zaupati.

Dnevna protislovja.

V včerajšnjem "Sun" smo čitali:
"Naval na Metropolitan operno gled
ališče. Nepregledne množice se pri
hajajo v gledališče k benefišni pred
stavki na nesrečnik, ki so zgubili vse,
kar so imeli, povodom potresne ka
tastrofe v Calabriji in na Siciliji.
Hiša je bila ved nego razpradana.
Dvajsetkrat toliko ljudij, kolikor jih
zamore iti v hišo, jih je zmanj sku
šalo priti k predstavi..."

Tukaj je bil v New Yorku, kjer pa
že šest dni ni nesrečni bil pri nobenem
državu, kajti računal je vse na po
mlad, ker je bil namenjen dobiti ženo
in otroke iz kraja.

K sklepnu svojega dopisa pozdrav
ljam vse narodnike Glas Naroda ši
rom Amerike, Tebi Glas Naroda pa
želim v tem novem letu obilo na
predka!

ri sedi in žaka na delo ter ga ne mo
re dobiti, se lahko sem poda, priden
slovec lahko vsaki dan delo dobi.

Poročati imam tudi žalostno vest,
namreč o nesreči, ktera je zadela na
šega občno med Slovencem znane
brata Hrvata Vincence Kubiček.

Dne 6. t. m. sjetraj je šel vesel na
delo, ali kmalu po pričetku mu pada
na noge 4 tone težko železo ter mu
zdrobi kost pod koleno tako ne
srečno, da bo težko ozdravel, ali pa
celo ni izključeno, da mu v bolniš
nici ne vzamejo noge. Ponesrečenec
je prišel v Ameriko ravno pred lan
sko krizo ter si v tem slabem času
ni mogel nujesar prihraniti. Komaj
pa, da so se časi malo zboljšali in
pričeli delati, že ga je zadela nesreča.

Žalovanja vreden mož ima v starem
kraju ženo in 4 male otroke, od k
terih šteje najstarejši 7 let. Omenim
tudi, da nesrečni ni bil pri nobenem
državu, kajti računal je vse na po
mlad, ker je bil namenjen dobiti ženo
in otroke iz kraja.

John Zalar, predsednik; Joe Lap,
podpredsednik, Box 22; John Zalar,
I. tajnik, Box 183; Math. Zadržnik, II.
tajnik; Joe Kern, blagajnik in za
stropnik, Box 34; gospodarski odbor:
Anton Lap Box 236, Joe Lap in John
Drešar; bolniški odbor: Louis Dra
sen, Anton Starič in Anton Zupan
čič; Frank Šuštaršič, bolniški ob
iskovalce na Aurora; zastavonos: Louis
Drasen, Jakob Markun in Joe Novak;
amer. zastavonos: Ant. Lap, Anton Zalar
in Joe Germ; Miha Lukane, maršal.

Ob jednem še opozorim člane, k
teri se ne morejo radi oddaljenosti
vdelečiti rednih družbenih sej, da
na vse prispevke in druga pisma po
šljajo na I. tajnika: John Zalar,
Box 183, Sparta, Minn.

Društvo ne bode nobenega člena
več čakalo kot dva mesece na mesečne
prispevke! Suspendira se precej,
ako se član ne javi pisemu in ne
pove vzroka, zakaj ne more meseč
nih prispevkov plačati. Ako je ne
zmožen plačati, se mu plačanje na
kaj način olajša.

Društvo zboruje vsako tretjo ne
deljo v mesecu ob 10. uri dopoldne
v mestni dvorani.

Vsem sobratom J. S. K. J. voščim
srečno novo leto!

John Zalar,
predsednik in I. tajnik.

Z veseljim poročam, da so se naši
rojaki mojemu pozivu skoraj polno
številno odzvali, kar je dokaz, da so
se začeli tudi naši rojaki zanimati,
da so sinovi malega, a naprednega
slovenskega naroda. V več dopisih
sem že čital o kakih kritiziranjih, ta
rekel to, drugi zopet to, a priznati
moram, da vsega tege tu ni bilo, vsa
mi je daroval po svoji moči, in sicer
so darovali sledete rojaki, člani dru
štva "Triglav" št. 94 S. N. P. J.

Dragotin Pogorele \$2.00.
Po \$1.00: Dragotin Batista in Al.
Lovšin.

Po 50c: Anton Hrovat, Josip Boje,
Anton Červivec, Fran Gabrošek in
Josip Canta.

Po 25c: Ivan Nagode, Josip Lov
šin in Ivan Golobič.

Fran Klun 20c.

Dalje so se darovali sledete rojaki,
in sicer:

Po \$1.00: Ivan Mihelič, Fr. Starc,
Frn. Šega in Fran Starc.

Po 50c: Fran Lovšin, Fran Avec,
Ivan Lesar, Mat. Glinšek, Ivan Len
dar in Ivan Coleso.

Po 25c: Alojzij Maren, Karol Zob
ec, Fran Oražem, Fran Pogorele,
Martin Novljan, Josip Walas, Ivan
Buss, Valentijn Landščar, Josip Vid
mar in Ivan Novljan.

Anton Starc 20c.

Po 10c: Karol Khun, Louis Coleso
in Ivan Kukrijan.

Torej skupaj \$18.00.

Vsem darovalcem moja iskrena in
prisrčna zahvala in objedniski skup
pošljavo vsem rojakom širom Zjed
njenih držav!

Dragotin Pogorele, nabiralec.

Opomba uredništva: Znesek \$18.00
prejeli. Čast in iskrena hvala Vam
in darovalcem!

Zivili nastavljeni!

Anaconda, Mont.

Cenjeni g. urednik:—

Izvolite mi ponatisiti ta smešni
dopis v Vašem cenjenem listu. Tu
kaj v Anacondi se nahaja en teden
gospod Frits Kranjski, kako vesel in
zabaven človek! Rad prepeva, kako
rad pije pivo, se rajoši pa rujo vin
če! Čudil sem se mu, ko sem ga opa
zaval, s kako slastjo je na Silvestrov
večer dunajske klobase zabol!

Natih sem jih 65 (reci: petinštet
set!) klobas, ktere je ta "Imšni"
človek v tukenu ure pod svojo stre
ho (bravo! streha!) spravil! (Bog
nas varju takega politemskega ape
ta!) Če bi vsi ljudje tak apeti
imeli, bi v treh dneh gospodje pre
ški popolnoma "izumrli"! Dasi
zgleda stvar malo nevjetna, vendar
ki "multiklobasaru" svetovali nam
reč iz prave krščanske ljubezni,
da se dôd zdravnik pregledati, če ni
ma slučajno kamelinega želodčka ali
kake druge "raztezalno-požiralne
bolezni"! V zdravem slučaju pa bi
možno mojo ponočno srajčico zadej
zapenaš!

Na vsej temi pa prihaja vse
vsi delavci, v katerih so že pričeli
delati. V nevejšem času pa prihaja
vedno več naročil ter se smemo na
dejati, da se nam dobri časi zopet
pred vrat. Toda jaz ne vabim no
benega od prijateljev sem, če pa kie

Kako sem se jas drugi dan zavzel,
ko mi je mesar povedal, da so se
"Wienerwürste" podražile kar po
5 centov!

Vseeno pa želim temu Fritzu, da
bi celo to leto s tako veselim ob
razom klobase zabol in da bi zopet
kmalu še kako "luštno" slovensko
pesem zapel! (Klobasa in pesem!
Che poesia!)

Zivili pesem! Živio Fritz! Ži
vila — klobasa!

I. T. Miller.

NAZNANILO.

Sparta, Minn., 5. jan.

Naznanjam vsem članom, kteri so
oddaljeni od našega mesta, da je
imeo društvo sv. Jožeta št. 20 J. S.
K. J. glavno sejo dne 20. dec. 1908.

V odboru so bili izvoljeni sledeti za
leta 1909:

John Zalar, predsednik; Joe Lap,
podpredsednik, Box 22; John Zalar,
I. tajnik, Box 183; Math. Zadržnik, II.
tajnik; Joe Kern, blagajnik in za
stropnik, Box 34; gospodarski odbor:
Anton Lap Box 236, Joe Lap in John
Drešar; bolniški odbor: Louis Drasen,
Anton Starič in Anton Zupančič;

Frank Šuštaršič, bolniški ob
iskovalce na Aurora; zastavonos:

Iakorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

STANISLAV MEDOŠ, predsednik, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
IVAN GERM, podpredsednik, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
GEO. L. BROZICH, glavni tajnik, P. O. Box 424, Ely, Minn.
MAKS KERŽIŠNIK, pomožni tajnik, L. Box 883, Rock Springs, Wyo.
IVAN GOVZE, blagajnik, Box 105, Ely, Minn.

NAJDZORNIKI:

ALEOJEVIR VINTAR, predsednik nadzornega odbora, Cor. 10th Ave., Ely, Minn.
IVAN PRIMOŽIČ, drugi nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBOČAR, tretji nadzornik, 115 — 7th St., Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, Predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN N. GOSAR, drugi porotnik, 5312 Butler St., Pittsburgh, Pa.
IVAN MERHAR, tretji porotnik, Box 95, Ely, Minn.

Lečenjev državnik, DR. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago St. Joliet, Ill.
Krajnjevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembre udov in druge liste na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Dernarne pošiljatve naj pošiljajo krajnjevna društva na blagajnika: JOHN GOUZE, P. O. Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajnjih društev naj pošiljajo duplikat vseki pošiljanje tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajnjih društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: IVAN KERŽIŠNIK, Box 138, Burdine, Pa. pridejani morajo biti natančni podatki vseke pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 27. dec. se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 44 Macedoncov, 45 Hrvatov in 4 Slovencov.

Nesreči. Ko je 27. dec. pomagal delovodjo Jozef Možetič pri zgradbi prekopa na Martinovi cesti v Ljubljani riniti voz z gramozom, se je ta prevrnil ter zlomil Možetič pod koleno levo nogo. Poškodovanec so prepeljali z rešilnim vozom v delno bolnišnico. Tudi 33letnega Alojzija Kokalja iz Velike vasi pri Vrhnici so prepeljali v rešilni voz v delno bolnišnico, ker si je na ledu zlomil levo nogo.

Izpred sodišča v Ljubljani.

Tepež. France Kristan, posestnica sin iz Vodice, in Jernej Rebolj sta se dne 4. dec. v Hribarjevi gostilni v Kamniku med seboj sprila, vsled česar je nastal hud pretep med navzočimi fanti. Fant Ivana Perne se je mudil med to rabuko zunanj gostilne; ko je slišal vptite, je šel nazaj v sobo ter se vsedel na svoj prejšnji prostor. V tem pa je pristopil Kristan v njemu in ga dregnil z ostrine nožem med rebra. Na srečo, da ga je samo lahko ranil. Zagovarjal se je, da je bil popolnoma pijan, a priče so potrdile, da ga je to toliko imel, v glavi, da je sitnosti stresal. Obsoten je bil na tri mesece težke ječe.

Z začetkom je grozil. Urš Subadnik, posestnica v Kamniku, se je jazila nad svojim 10 let starim nečakom Ignacijem Možkom, ki je bival s svojim ocetom pri njej, češ, da naj je vrne tistih 10 K, ktere je dvignil brez njene vednosti na njen hranilno knjižico, ki jo je imela v kleti med krompirjem skrito. To je Možka tako razjutilo, da se je oboril s sekiro, ter jel vptiti, da bo Urš razsekal, in ji hišo začgal. Spritel se tudi s svojim ocetom, kateremu bi se slabo godilo, da mu ni prišel sosed Anton Smole napomoč. Obsoten je bil Nace Možek na 5 mesecev težke ječe.

PRIMORSKE NOVICE.

Tržaška burja v svojem elementu. Dne 27. dec. so imeli v Trstu hudo dan. Burja je divjala z izredno močjo, tako da je bil ustavljen ves promet na suhem in tudi deloma na morju. Dosegla je hitrost 101 km na uru. Nobena ladja ni mogla priti v pristanišče. Po mestu so bile sicer napete po vseh nevarnejših mestih vrti, vendar se je zgolilo mnogo nesreč. Dve ženski stari bili vrženi ob tla, da se jima zlomile roke. Protivčer je burja nekoliko ponehal.

Obesil se je v Trstu 68letni delavec Mihail Danev, a so ga še o pravem času rešili in oddali v opazovalnico, ker je kazal znake slaboumnosti.

Nesreča na lovu. Na Kali pri Tržičih na Tolminskem je ustretil po nesreči na lovu Franc Brijak 14letnega Tomaža Lebana. Obstreljen je ta po hrbitu in se nahaja v bolnišnici v Gorici.

Umrla je na Božič v Gorici Josipa Dominika rojena Mašera, vdoma po pok. Fr. Dominku, nadučitelju v Kohabri pozneje okr. šolskemu nadzorniku za tolminski okraj. Bila je vrla slovenska žena. — Dne 27. dec. je umrl v Prvakinji Vinko Grgorčič, posestnik in ustanovitelj odsotne čitalnice in "Sokola".

STAJSERSKIE NOVICE.

Nasilen "fajerber". Franski "fajerber", ki je seveda "nemški", je napravil pred par meseci izlet, pri katerem se je precej močno gasilo s pivom. Ob povratku so prišli ti navdušeni gasilci mino narodna gasilstva, kjer se je plesalo. Tudi "fajerber" se je zlajiblo plesati, ali narodna dekleta niso marala plesati s "fajerberkerji". Zato je dal "hauptman" "šturmirati" na gostilno. Čudno je bilo pa potem, da je drž. pravništvo tožilo slovenske fante in dekleta. Ali glavna razprava je pokazala, da je bil krit "fajerber", proti kateremu se je sedaj uvela preiskava zaradi hudo delstva javnega nasilstva.

Hrbtičec je zlomil orehov hlad vičarju Viher iz Velic na Štajerskem. Viher je zlezel pod hlad, ki je ležal na šrogah; misil ga je nekaj popraviti, a ga je pri tem omrtil, da je padel z vso težo nesrečno na hrbet in mu ga zlomil. Viher je umrl nekaj dni v bolnišnici v Ormožu.

Poneveril je Ivanu Knofelcu iz Pekla pri Poljanah ki objubil Alojzij Podplatnik iz Save, da mu bo nakuplil 30 do 40 tel, vsled česar je malil da Knofelec 600 K. Dne 20 majnja l. l. bi bil moral Podplatnik pripraviti teleta v Ptuj, kamor je prisel Knofele. Podplatnika pa ni bilo na tudi, pa pa je prišel prihodnj dan s samo sedmimi teleti v Ptuj in jih je hotel prodati drugemu. Knofelcu se je posrečilo vzeti mu jih same šest. Denarja pa ni dobil nič in imala 419 K izgube. Sodišče je Podplatnika obodilo na šest mesecov ječe.

Kulturna slika olikanih spodnjih Štajerskih Nemcev. "Novemu Slov. Štajersku" se poroča, da je lani 3. oktobra napravilo dijaštvu iz "Studentenheima" v Mariboru izlet, ki se je v Urbancu pod vodstvom nekega profesorja. Na posetivo Ivana Dobrhaja so si kar meni nič tebi nič velič dolge kole in začeli klatiti sade. Da tudi grozdju niso prizanašči, se razume. Tudi v gostini pri Sv. Urbanu so se vedli po vseh predpisih nesnežne kulture. Gostilnčarji so kar trgali vino in z rok v rakovskih doleb ter dva dela v urških in grahovskih bukovih gozdih. Cena vsemu je 30 tisoč krov. Ktorega veseli to stvar prevzeti, naj ne zamudi te prilike! Natančna pojasnila daja lastnik tega posetiva:

Bojevitost v Srbiji, Petrograd, 28. dec. Iz Srbije vrnivši se ruski general Lipovac je izjavil v častniških krogih, da bo Srbija najpozneje v 2 mesecih napovedala Avstro-Ogrski vojni.

NAJDZANILLO.

Društvo sv. Srca Jezusovega št. 2 J. S. K. J. v Ely, Minn., je imelo svojo glavno volitev novega odbora v dvorani g. Josipa Škele in sicer ob dveh popoldan, začenši z molitvijo Gospodovi. Izvoljeni so:

Jos. Lovšin predsednik, Box 1031; Josip Oblak, podpredsednik; Ivan Prijatelj, I. tajnik, Box 120; Anton Pogorelec, II. tajnik, Box 381; Fran Francelj, blagajnik, Box 37; Josip Sekula zastopnik, Box 316; Ivan Hutar, bolniški načelnik, Box 960; Ljudevit Perušek, pomočnik; gospodarski odbor: Alojzij Pogorelec, Box 160, Anton Knep in Ivan Zobec; redar: drugi Martin Čampa; zastavnošč: Ivan Andolšek, Ljudevit Pužel in Pavel Krže; oskrbniki za sprevo: Matija Gorše za zakonske, Josip Henikman za nezvezne.

Ko smo volitev kontali, je predsednik vstal in molil Oče naš in tako smo z molitvijo končali svoje zborovanje.

Opomin. Vsem članom našega društva! Naj pazijo vsi, da jim bode v slučaju bolezni bolniški list od zdravnika pravilno izpolnjen, posebno oni člani, kteri so oddaljeni, naj se takoj zglobojo pri bolniškem načelniku, da potem tajnični vaskemu bolniku pošlje potrdilo, katero mu zdravnik izpolni o nepravilnostih smo imeli v preteklem letu dovolj izkušenje.

Cetudi je že malo pozno, vendar porabim sedaj to priliko in vsočim vsem članom J. S. K. J. prav srečno in veselo novo leto!

Ivan Prijatelj, I. tajnik.
(6-14-1)

NA PRODAJ

posestvo na Notranjskem v vasi Rakek.

Posestvo je na dobrem prostoritik velike ceste. Hiša je zidana, obstoji iz 4 sob, ima svoj vodnjak, klet in živinske hlevne. Vsa hišna oprema, priprava za gostilniško obrt, več saden vrt, kozolec in osem parcel, ki se držijo vrtu, ena parca pa je 10 minut oddaljen; dalje ena ograja in ena sončot v planinskem logu, 6 deležev "gmajne" in en črn gozd v rakovskih doleb ter dva dela v urških in grahovskih bukovih gozdih. Cena vsemu je 30 tisoč krov. Ktorega veseli to stvar prevzeti, naj ne zamudi te prilike! Natančna pojasnila daja lastnik tega posetiva:

John Kolar,

1139 E. 60th St., Cleveland, Ohio.

Opomba: Polovico denarja zahtevam, kakor bo pogodbina sklenjena, za drugo polovico se pa dogovorimo pri kupni pogodbi.

John Kolar.
(9-15-1)

Kje je IVAN VIKAR, doma iz južne Štajerske? Slišali smo sicer, da je še leta 1907 umrl, vendar pa posimmo rojake, aki jim je kaj znamo o njem, da naj nam nemudoma to sporodijo! Rediti imamo namesto neko zelo važno denarno zadavo! Vsa obvestila in poročila prosimo, naj se pošljajo na: Uradništvo "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kje je ANTON KAPEL, doma iz Novakice pri Šentpetru na Notranjskem? Cenjene rojake prosim, da mi naznamo njegov naslov, ali pa naj se mi brat sam javi. Rad bi z njim pisemo govoril o neki stvari! — John Urbančič, Box 542, Segundo, Col.

Ako hočete dobro postrežno z mesom in grocerijo, tako se obrni na

Martin Čeršiča,

301-303 E. Northern Ave.

Pueblo, Colo.

Tudi naznamjam, da mi v začetku vseh vaskovrstno subo meso, namreč

človeške, rebre, jesike, tunike itd.

Govorim v vseh slovenščinah

čimščini občin.

Imam svojega brata FRAN TAUZELJ-NA, doma iz Lesnjanov pri Cerknici. Cenjene rojake prosim, da mi naznamo njegov naslov, ali pa naj se mi brat sam javi. — Johann Tavželj, Palisada, Nov. Box 52. (11-12-1)

VAŽNO ZA ROJAKE,

ki nameravajo potovati v staro domovino z dobrimi in brzimi počitnicami. Vsakodaj naj si izbere jednega od zdolaj navedenih in odhoda, da mu zamorimo zagotoviti prostor.

Sledči parniki odplujejo iz New Yorka:

V TEST

(avstro-ameriška prog):

6 februar	Martha Washington	21 januarja	La Savoia
17 februarja	Alice	28 januarja	La Lorraine
24 marca	Martha Washington	4 februarja	La Bretagne

V ANTWERPEN

(Red Star Line):

20 januarja	Finland	11 februarja	La Provence
27 januarja	Vaderland	18 februarja	La Bretagne
3 februarja	Kroonland	25 februarja	La Savoie
10 februarja	Zeeland	1 marec	La Provence
17 februarja	Samland	25 marec	La Savoie

Do Hamburga)

(Hamburg Am. Line):

16 januarja	Pennsylvania	16 januarja	Patricia
23 januarja	President Lincoln	30 januarja	President Lincoln
6 februarja	Kais. Aug. Victoria	13 februarja	Graf Waldersee
13 februarja	20 februarja	27 februarja	President Grant
20 februarja	St. Paul	6 marta	Amerika
27 februarja	New York	13 marta	President Lincoln
6 marca	Philadelphia	20 marta	Kais. Aug. Victoria
13 marca	St. Louis		

V padisahovej senci.

Sigurni Hrastov Knjižny; na "Glas Naroda" predstavljen L. P.

TRETJA KNJIGA.

IZ BAGDADA V STAMBUL.

(Nadaljevanje)

Tam v luki leži jadranska "Boutense". Svoja jadra je zgrnila, in z verigami so jo priklenili ob suho zemljo. Vendar je bila dobra jadranska, ker ji rezala svojo pot iz Tripolisa v Stambul tako hitro, da je prišla en dan prej v luko Zlatega roga kot naš ameriški škuner.

Ko smo v Stambulu stopili iz ladije, je bila moja prva pot k "Boutense". Kapitan me je sprejel s skravnim ljubezništvo, ki je lastna Francosom.

"Torej vi bi radi ogledali mojo ladijo?" me vpraša.

"Ne, kapitan; pri vas bi rad poizvedel za ime enega vaših potnikov."

"Pripravljen sem odgovorjati."

"V Tripoli je prišel na vaš krov neki mož — — —"

"Eh sam, res je!"

"Ali smem vprašati pod katerim imenom?"

"Ah, vi ste gotovo policist!"

"Ne, temveč posvetem navaden človek; mož, po katerem spomšujem, je v Damasku enemu mojemu prijatelju ukral veliki tisoč piastrov vrednosti. Začeli smo ga takoj preganjati, vendar je bil že na krovu vaše ladije, ko smo prišli v Tripoli. Radi tega sem se sedaj obrnil na vas za vašo pomoč."

Mož si zamišljeno pogledi nagubančeno čelo.

"Obiskujem vašega prijatelja, vendar ne vem, če vam morem kontakti, kakor bi tudi rad."

"Ali je tuječe, ki je prišel na vašo ladijo v Tripoli, takoj zapustil krov, ko ste prišli v luko v Stambulu?"

"Takoj. Ah, pravkar se spomjam, da je poklical na krov nekega težaka, keremu je izročil zavoj. Težaka bi zopet spoznal, če bi ga videl. Mož, potnik moje ladije, se je pa imenoval Afrak ben Hulam."

"Ne, temveč posvetem se pozneje še enkrat na krov moje ladije. Če srečam onega težaka, ki je pomagal tujemu potniku, pa ga zaslikam gledo vaše zadave."

Je tako sem odšel. Drugi so me čakali na bregu. Jakub je prevzel mesto našega vođnika, da nas pelje k svojemu bratu, ki je imel v Stambulu velikansko trgovino, in o katerem sinu sem že pripovedoval v prvi knjigi tegorič romana. Niti jaz, niti Lindsay nisva sicer hotela pri njem stanevati, vendar predstaviti sem se moral radi učudnosti.

Maflej, veletrgovec, je stanoval v Jemi Džami, v bližini nove mošeje; znamenit njegovega stanovanja nikakor ni pričala o njegovem velikanskem bogastvu. Ne da bi naznani naša imena, nas peljejo v sprejemno sobo, kjer nas kmalu pozdravi hišni gospodar.

Hišni gospodar je bil sprva začuden, ko vidi tako velik obisk v svoji hiši. Ko pa pozna svojega brata Jakuba iz Damaska, popoloma pozabi turško dostojnost ter mu hiti z razprostrtnimi rokami nasproti.

"Mašah, čudež božji, moj brat! Ali me je Alah res obdaroval s pravim pogledom?"

"Tvoje oči vidijo dobro, brat moj!"

"Torej naj Alah blagoslov tvoj prihod in prihod tvojih prijateljev v moje hišo!"

"Da, vsi so moji prijatelji, ki jih vidiš pri meni."

"Ali si prišel po trgovskih opravilih v Stambul?"

"Ne. Vendar v tem govorimo pozneje. Ali je Isla, sin tvojega sreca, dom ali je na potovanju?"

"Dom je. Njegova duša bo vesela, ko zve o tvojem prihodu."

"Veseli se bo še bolj, ko bo vse zvedel. Poključi ga v sobo!" (Isla je oni Isla ben Maflej, o katerem smo pripovedovali v prvi knjigi, da je prišel v Egipt iskati svojo ukradeno nevesto Zenico, kjer je imel Abramim-mamur v svoji hiši ob Nilu zaprt.) Glej prvo knjigo, stran 60.)

Nekaj minut mine, predno se Maflej vrne. S seboj pripelje Isla ben Maflej, in predno stopi v sobo, se skrijev za neko preprogo. Mladi mož objame svojega strjaka Jakuba in se ozre po drugih osebah v sobi. Njegov pogled pada na Halefa, kterega takoj spozna.

"Alahu! Hadži Halef Omar-aga, ti si tukaj! Ti si v Stambulu?" zakliče vesel in začuden. "Bodi mi pozdravljen, sluga in prijatelj svojega gospoda! Ali si se že ločil od njega?"

"Ne."

"Torej je tvoj gospod tudi v Stambulu?"

"Da."

"Zakaj pa ni prišel s teboj?"

"Poglej nekoliko po sobi!"

Isla se obrne in kmalu priteče tudi meni v narotje.

"Efendi, ti ne veš, kako si me razveselil! Oče, poglej si tega moža! To je Kara baba Nemsi efendi, o katerem sem ti pripovedoval, kako je rešil mojo Zenico, in to je hadži Halef Omar-aga, njegov prijatelj in služabnik."

Nato je pa sledil prizor, da je bil celo Lindsay ganjen. Služabniki cele hiše so morali značiti kavo in pivo v sobo. Maflej in njegov sin Isla takoj zaprta svojo trgovino, da se tako znebita vsej opravki. Kmalu smo sedeli na mehkih naslonjačih, pripovedovali, kadili čibuke in pili kavo.

"Toda kako vendar s prišel skupaj z efendijem, strije?" vpraša Isla ben Maflej.

"Bil je moj gost v Damasku! Dobila sva se med potjo v mesto in postal sva prijatelj."

"In zakaj nam ne prinaša pozdravov od Afrak ben Hulama, unuka mojega strije?"

"Pozdravov ti ne morem izročiti, pač pa važno sporočilo."

"Sporočilo brez pozdravov? Jaz te ne razumem."

"K meni je prišel neki Afrak ben Hulam, ki pa ni bil pravi."

"Alah je Alah! Kako je to mogoče? Saj smo mu pismo dali na pot."

Ali ni pismo prinesel k tebi?"

"Da. Vzel sem ga v svojo hišo, kakor ste zahtevali; določil sem mu tudi mesto v svoji trgovini in v svojem sreca, toda postal je nevhalezen in mi ukradel za mnogo tisoč piastrov dijamantov."

Maflej in njegov sin nista mogla spregovoriti niti besedice, tako sta se presträli. Nato pa skoči stari Maflej s svojega sedeža in reče:

"Motiš se, Jakub! Nihče, po katerem se pretaka naša kri, ni še kralj del in ne bo."

"Imaš prav," pritrjuje Jakub. "Oni, ki mi je prinesel tvoje pismo, in ki je imenoval Afrak ben Hulam, je bil tuječ."

"Misliš, da bi tuječ izročil moje pismo in ga tebi priporočil?"

"Bil je tuječe. Prej se je imenoval Davud Arafim, pozneje pa Abramim-mamur, in sedaj — — —"

"Tu skoči Isla kvišku."

"Abrahim-mamur? Kaj govoris o njem? Kje je? Kje si ga videl?"

"V moji hiši je bil, pod mojo streho je bival in pri meni spal; zaupal sem mu svoje zaklade v milijonski vrednosti, ne da bi slutil, da je on Abramim-mamur naš smrtni sovražnik."

"Alah kerim! Moja duša bo okamenela!" stoka stari Maflej. "Kakšno nesrečje je provzročilo moje pismo! Toda kako je prišel lopov do mojega pisma, ko mu ga jaz vendar nisem izročil v roke, temveč svoje strnjéniku?"

"Abrahim-mamur je pravega Afraka ben Hulama umoril in mu odvezel pismo. Ko ga je prebral, je sklenil, da se mesto njega poda k meni in mu sprazni mojo trgovino. Le temu efendiju se moram zahvaliti, da mi se več odnesel."

"In kaj si storil z njim?"

"Pobegnil nam je, in mi smo dali za njim. Včeraj je prišel z neko francosko ladijo v Stambul, mi šele danes zjutraj."

"Torej se podam takoj k kapitangu francoskega parnika," reče Isla, in vstanec.

"Lahko ostaneš v tej sobi," reče. "Jaz sem že bil pri njem; tat je zapustil ladijo, a kapitan mi je objubil, da mi bode sel na roko. Povabil me je naš prijed jutri k njemu."

"Torej ne muči naše duše in povej nam vse, kakor se je zgodoval."

Jakub se takoj poprime prilike in obširno pripoveduje celo dogodbo, ki je njegovega brata seveda grozna presträila. Maflej je hotel takoj k kadiju in k vsem višjim sodnikom; preiskati je hotel ves Stambul za lopovom Korakati je hotel po Stambulu kot lev, ki pricačuje svojega sovražnika. Tudi Isla je bil zelo razburjen. Jaz pa svetujem, da o vsej stvari za sedaj policiji še ničesar ne povedo; prepričati sem se hotel najprvo sam, če najdem tisto sled; temu mnenju mi tudi vsi pritrdijo.

Ko smo v Stambulu stopili iz ladije, je bila moja prva pot k "Boutense". Kapitan me je sprejel s skravnim ljubezništvo, ki je lastna Francosom.

"Torej vi bi radi ogledali mojo ladijo?" me vpraša.

"Ne, kapitan; pri vas bi rad poizvedel za ime enega vaših potnikov."

"Pripravljen sem odgovorjati."

"V Tripoli je prišel na vaš krov neki mož — — —"

"Eh sam, res je!"

"Ali smem vprašati pod katerim imenom?"

"Ah, vi ste gotovo policist!"

"Ne, temveč posvetem navaden človek; mož, po katerem spomšujem, je v Damasku enemu mojemu prijatelju ukral veliki tisoč piastrov vrednosti. Začeli smo ga takoj preganjati, vendar je bil že na krovu vaše ladije, ko smo prišli v Tripoli. Radi tega sem se sedaj obrnil na vas za vašo pomoč."

Mož si zamišljeno pogledi nagubančeno čelo.

"Obiskujem vašega prijatelja, vendar ne vem, če vam morem kontakti, kakor bi tudi rad."

"Ali je tuječe, ki je prišel na vašo ladijo v Tripoli, takoj zapustil krov, ko ste prišli v luko v Stambulu?"

"Takoj. Ah, pravkar se spomjam, da je poklical na krov nekega težaka, keremu je izročil zavoj. Težaka bi zopet spoznal, če bi ga videl. Mož, potnik moje ladije, se je pa imenoval Afrak ben Hulam."

"Ne, temveč posvetem se pozneje še enkrat na krov moje ladije. Če srečam onega težaka, ki je pomagal tujemu potniku, pa ga zaslikam gledo vaše zadave."

Isa je tako sem odšel. Drugi so me čakali na bregu. Jakub je prevzel mesto našega vođnika, da nas pelje k svojemu bratu, ki je imel v Stambulu velikansko trgovino, in o katerem sinu sem že pripovedoval v prvi knjigi tegorič romana. Niti jaz, niti Lindsay nisva sicer hotela pri njem stanevati, vendar predstaviti sem se moral radi učudnosti.

Maflej, veletrgovec, je stanoval v Jemi Džami, v bližini nove mošeje;

znamenit njegovega stanovanja nikakor ni pričala o njegovem velikanskem bogastvu. Ne da bi naznani naša imena, nas peljejo v sprejemno sobo, kjer nas kmalu pozdravi hišni gospodar.

Hišni gospodar je bil sprva začuden, ko vidi tako velik obisk v svoji hiši. Ko pa pozna svojega brata Jakuba iz Damaska, popoloma pozabi turško dostojnost ter mu hiti z razprostrtnimi rokami nasproti.

"Mašah, čudež božji, moj brat! Ali me je Alah res obdaroval s pravim pogledom?"

"Tvoje oči vidijo dobro, brat moj!"

"Torej naj Alah blagoslov tvoj prihod in prihod tvojih prijateljev v moje hišo!"

"Da, vsi so moji prijatelji, ki jih vidiš pri meni."

"Ali si prišel po trgovskih opravilih v Stambul?"

"Ne. Vendar v tem govorimo pozneje. Ali je Isla, sin tvojega sreca, dom ali je na potovanju?"

"Dom je. Njegova duša bo vesela, ko zve o tvojem prihodu."

"Veseli se bo še bolj, ko bo vse zvedel. Poključi ga v sobo!" (Isla je oni Isla ben Maflej, o katerem smo pripovedovali v prvi knjigi, da je prišel v Egipt iskati svojo ukradeno nevesto Zenico, kjer je imel Abramim-mamur v svoji hiši ob Nilu zaprt.) Glej prvo knjigo, stran 60.)

Nekaj minut mine, predno se Maflej vrne. S seboj pripelje Isla ben Maflej, in predno stopi v sobo, se skrijev za neko preprogo. Mladi mož objame svojega strjaka Jakuba in se ozre po drugih osebah v sobi. Njegov pogled pada na Halefa, kterega takoj spozna.

"Alahu! Hadži Halef Omar-aga, ti si tukaj! Ti si v Stambulu?" zakliče vesel in začuden. "Bodi mi pozdravljen, sluga in prijatelj svojega gospoda! Ali si se že ločil od njega?"

"Ne."

"Torej je tvoj gospod tudi v Stambulu?"

"Da."

"Zakaj pa ni prišel s teboj?"

"Poglej nekoliko po sobi!"

Isla se obrne in kmalu priteče tudi meni v narotje.

"Efendi, ti ne veš, kako si me razveselil! Oče, poglej si tega moža! To je Kara baba Nemsi efendi, o katerem sem ti pripovedoval, kako je rešil mojo Zenico, in to je hadži Halef Omar-aga, njegov prijatelj in služabnik."

Nato je pa sledil prizor, da je bil celo Lindsay ganjen. Služabniki cele hiše so morali značiti kavo in pivo v sobo. Maflej in njegov sin Isla takoj zaprta svojo trgovino, da se tako znebita vsej opravki. Kmalu smo sedeli na mehkih naslonjačih, pripovedovali, kadili čibuke in pili kavo.

"Toda kako vendar